

til Hjælp. Spørgt maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt, at Staten umiddelbart kan tvinge Communen til at overtage denne Bei. Proceduren maa blive en anden, nemlig, at Staten abandonnerer Beien, og jeg troer allerede sidste Gang, jeg havde Ordet, tydeligt at have udtalt dette. Spørgsmaalet er, om Staten har Ret til at abandonnere denne Bei, hvilket jeg troer, og dernæst bliver Spørgsmaalet, om Frederiksberg Commune er nødt til at optage den som Bivei paa sit Regulativ. Det er disse to Spørgsmaal, der foreligge; men umiddelbart kan Staten ikke skyde Beien over paa Frederiksberg Commune, og at jeg ikke er stemt for at gaae til den største Yderlighed, nemlig at tvinge Communen til at gjøre sin Ret gjældende, forsaavidt den ellers ikke skulde være villig til at overtage Beien, har jeg allerede forrige Gang anthydet, idet jeg sagde, at, dersom man ikke vilde bevilge de 8,000 Rd., vilde jeg see mig foranlediget til ved 3die Behandling at forlange en mindre Sum til Beholdelse af Alleen. Deri ligger, at jeg ikke er stemt for i dette Dieblif at gjøre Forsøg paa ad Rettens Bei at tvinge Communen til at faae dette Spørgsmaal afgjort. Jeg har ikke, saaledes som anthydet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), med Bestemthed udtalt eller kunnet udtale, at Frederiksberg Commune ikke vil modtage de 5,000 Rd. som Vederlag eller Afstufelsesum; men jeg har kun sagt, at jeg ved de Forhandlinger, jeg har ført med Communen, har faaet et Indtryk af, at 8,000 Rd. var det Minimum, hvorpaa Communen dengang vilde indlade sig; jeg spøiede imidlertid ogsaa til, at 8,000 Rd. efter min Opfattelse var et billigt Vederlag. Jeg troer saaledes ikke, at denne Udtalelse af mig skal forhindre Nogen fra at stemme for det Mæglingsforslag — som jeg vil kalde det —, der er anbefalet af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen). — Jeg kan ikke være enig med det sidstnævnte ærede Medlem i hans Opfattelse af et andet Spørgsmaal, som her har været bragt paa Bane, nemlig det om Nødvendigheden af de i Forslagene under Nr. 8 og 11 opstillede Anmærkninger. Den ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, at det

ikke er Noget, at den nærværende Minister er enig med Rigsdagen om Afgjørelsen af disse Spørgsmaal, idet en kommende Minister ikke vilde føle sig bunden ved sin Forgængers Udtalelser. Det kan nu for det Første være meget tvivlsomt, om ikke en kommende Minister vilde føle sig moralsk bunden ved en saadan Udtalelse af sin Forgænger; men dette skal jeg lade staae hen. Hvad jeg derimod troer, at den ærede Rigsdagsmand har overseet, og at den ærede Ordfører heller ikke har lagt tilstrækkelig Vægt paa, er, at den endelige Afgjørelse af Spørgsmaalet i næste Session vil komme til at foreligge Rigsdagen i Bønningssloven, og jeg spørger nu, om der er nogen stor Fare for, at en Minister — ikke jeg — i Mellemtiden skulde, naar man ikke indsætter disse Anmærkninger, imod Rigsdagens Billie og imod det af Udvalget Udtalte besætte en 5te Bygningsinspecteurpost? Jeg troer virkelig, at disse Anmærkninger i ethvert Fald ere fuldkommen overflødige, og det er min Mening, at man ikke, naar der ikke foreligger Nødvendighed derfor, skal benytte Bevillingslove til deri at opføre saadanne Anmærkninger. Jeg tillægger dem ikke nogen reel Betydning, idet jeg er fuldkommen enig med Representationen om det foreliggende Spørgsmaal; men i formel Henseende have de større Betydning, end den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Skanderborg (N. Jensen) tillagde dem. — Naar den ærede Ordfører har udtalt, at Udvalget vilde nedsætte Bevillingerne under de Poster, hvortil Forslagene under Nr. 12 og 13 ere stillede, for derved at tvinge Ministeren til at foretage en grundig Revision af disse Conti, maa jeg bemærke, at det ogsaa i dette Tilfælde forekommer mig, at der først bør foreligge Noget, som viser, at Tvang er nødvendig, før man anvender den. Dersom der sidste Gang under Behandlingen af Finantsloven blot var gjort en almindelig Bemærkning eller Hensigtstilling til mig om, at man antog, disse Poster vare større end nødvendigt, vilde der nu have foreligget usigtige Undersøgelser om disse Forhold. Det forekommer mig, at der ligger en anden Betydning i at nægte en Deel af et Beløb end alene den, at Ministeren bliver nødt til at eftersee, om der kan spares Noget paa disse Poster, idet han nem-